

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/324/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614218497
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614218497.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Moniky Koščovej a JUDr. Alexandra Husivargu v právnej veci navrhovateľa O. I., narodeného XX.XX.XXXX, bývajúceho K. P., Z. K. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Katarínou Leškovou, advokátkou, so sídlom v Prešove, Plzenská 2 proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598 v konaní o určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 04.05.2015 č.k. 8C/295/2014-57

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvého stupňa alebo súd) rozsudkom označeným v záhlaví určil, že úver poskytnutý odporcom navrhovateľovi na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 16.4.2012 je bezúročný a bez poplatkov (výrok I.), uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie vo výške 965 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.), určil, že zmluvná podmienka vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, uzavretej dňa 16.4.2012 medzi navrhovateľom a odporcom pod bodom 10: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatkov v celkovej výške ako dlh voči veriteľovi do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ju uhradiť v mesačných splátkach tak, ako je uvedené na prvej strane zmluvy. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady za vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“ je ako neprijateľná neplatná (výrok III.). Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 338,57 € (výrok IV.).

Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 16.4.2012 formou predtlaču uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľovi úver vo výške 700 € za poplatok 680 €. Navrhovateľ sa zaviazal úver splatiť v 12 mesačných splátkach po 115 € počnúc dňom 26.5.2012. Dňa 16.4.2012 účastníci konania zároveň uzatvorili rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej mali byť všetky spory z predmetnej úverovej zmluvy riešené buď pred stálym rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky podľa toho, na ktorý zo súdov dá žalujúca zmluvná strana žalobu. Ďalej vzal za preukázané, že navrhovateľ uhradil sumu 1.665 €. Odporca podal dňa 8.9.2014 návrh na Stály rozhodcovský súd zriadený Slovenskou rozhodcovskou, a.s., ktorý dňa 20.10.2014 rozhodol vo veci pod sp. zn. SR 06047/14. Rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním navrhovateľa, doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť.

Právne vec posúdil podľa § 9 ods. 1,2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 52 ods. 1,2,3,4, Obč. zák., § 53 ods. 9, § 54 ods. 1,2,3 Obč. zák., § 53a ods. 1 Obč. zák. a § 153 ods. 4 O.s.p..

V nadväznosti na námietku odporcu týkajúcu sa nedostatku podmienky konania skôr začatého súd prvého stupňa posudzoval rozhodcovskú zmluvu. Dospel k záveru o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, čoho dôsledkom je nedostatok právomoci rozhodcovského súdu na prejednanie návrhu odporcu a konštatoval preto neexistenciu prekážky litispendencie. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/9/2012 a sp. zn. 6Cdo/1/2012, z ktorých príslušnú časť citoval a na spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodného kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.9.2010. Na základe týchto citovaných rozhodnutí a spoločného stanoviska kolégia uzavrel, že ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je aj v tomto prípade, nemožno hovoriť o individuálne vyjednanej zmluvnej podmienke. Dôvod neplatnosti rozhodcovskej doložky súd videl aj v tom, že rozhodcovský súd si vybral sám odporcu a v tej súvislosti poukázal na záver Ústavného súdu ČR v rozhodnutí sp. zn. IV.ÚS 2735/11 zo dňa 3.4.2012.

Po preskúmaní úverovej zmluvy dospel k záveru, že zmluva neobsahuje všetky obligatórne náležitosti, nakoľko v nej nie je uvedená ročná úroková sadzba a RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z.. Zároveň zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. f/, k/ citovaného zákona. Na základe uvedeného uzavrel, že predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

S poukazom na ust. § 451 ods. 1,2 Obč. zák. dospel k záveru, že na strane odporcu vzniklo bezdôvodné obohatenie, nakoľko úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu plnenie navrhovateľa bolo plnením bez právneho dôvodu vo výške 965 €. Navrhovateľ uhradil odporcovi sumu celkovo vo výške 1.665 €, pričom na základe zmluvy o úvere mu bol poskytnutý úver vo výške 700 €. Výška bezdôvodného obohatenia tak predstavuje rozdiel medzi úverom poskytnutým odporcom navrhovateľovi v sume 700 € a navrhovateľom uhradenou sumou 1.665 €. Zároveň dospel k záveru, že prijaté plnenie odporcom možno považovať aj za majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov, nakoľko poplatky vo výške dosahujúcej takmer 100 % z poskytnutého úveru, konkrétne 97,14 % sú v rozpore s dobrými mravmi.

V nadväznosti na ust. § 53a ods. 1 Obč. zák. a § 153 ods. 4 O.s.p. vyhlásil zmluvnú podmienku citovanú vo výroku rozsudku za neprijateľnú. Dospel k záveru, že navrhovateľ osvedčil naliehavý právny záujem na podaní návrhu o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, nakoľko odporcu požaduje od navrhovateľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a nie je v jeho záujme. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie poskytnuté navrhovateľovi ako spotrebiteľovi a je v jeho záujme. Zmluvná podmienka vyvoláva značný nepomer v právach a povinnostiach zúčastnených strán v neprospech spotrebiteľa.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 149 ods. 1 O.s.p., tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporcu podľa obsahu z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a navrhol, aby odvolací súd návrh v celom rozsahu zamietol, prípadne, aby zrušil rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V odvolaní namietal, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s jeho tvrdeniami o existencii prekážky litispendencie, nakoľko návrh na začatie konania pred rozhodcovským súdom bol podaný 8.9.2014, kým návrh na začatie konania na súde bol podaný 3.11.2014. Nesúhlasil s právnym posúdením veci súdom prvého stupňa. Mal za to, že zmluva o úvere bola uzatvorená podľa bodu 15 VPPÚ v súlade s § 269 ods. 2 Obch. zák. ako nepomenovaná zmluva a zmluvné strany sa dohodli, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Poukázal na to, že vzťah Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je založený na subsidiárnom základe, čo znamená, že Občiansky zákonník je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku všeobecným a podporným právnym predpisom. V predmetnom prípade dohodou zmluvných strán bola vylúčená aplikácia dispozitívneho ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoľko Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je

nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať. Odporca nesúhlasil s názorom súdu, že predmetné dojednanie o aplikácii Obchodného zákonníka je v neprospech spotrebiteľa. Mal za to, že dohoda o voľbe Obchodného zákonníka nie je neprijateľnou podmienkou, nakoľko dojednanie medzi účastníkmi nijakým spôsobom nezhoršuje postavenie navrhovateľa ako spotrebiteľa a v konečnom dôsledku sa na tieto vzťahy aj tak budú aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Vytýkal súdu prvého stupňa, že rozhodnutie v časti týkajúcej sa určenia, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, odôvodnil len s poukazom na citáciu ustanovenia Občianskeho zákonníka a bol toho názoru, že jeho rozhodnutie v tejto časti je nepreskúmateľné. Čo sa týka bezdôvodného obohatenia uviedol, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, nakoľko navrhovateľ plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere. Predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú. Rovnako tak právny dôvod na plnenie zo zmluvy o úvere nikdy neodpadol a majetkový prospech získal odporca z poctivých zdrojov. Uviedol, že v prípade postavenia odporcu je potrebné akcentovať aj jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s navrhovateľom vstupoval a poukázal na to, že ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Dospel k záveru, že vzájomný vzťah účastníkov konania je obchodnoprávny a uplatnenie právnych noriem s cieľom ochrany spotrebiteľa nie je vôbec na mieste.

Nakoľko navrhovateľ namietal výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, odporca uviedol, že navrhovateľ znáša v tomto smere dôkazné bremeno a musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne (podstatne) vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov tak, ako odporca. Je zrejmé, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Poukázal na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 12Cmo/95/2005, z ktorého citoval, že: „ je logické, ak s ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko, sú úroky požadované týmito nebankovými veriteľmi tiež vyššie ako obvyklé bankové úroky. Pre zistenie obvyklého úroku pre tento typ pôžičky je nutné zistiť aká výška úrokov bola požadovaná obdobnými podnikateľskými subjektami v prípade zmlúv o krátkodobej pôžičke a úvere v určitom období“.

Nestotožnil sa s úhradou trov právneho zastúpenia, nakoľko trovy boli navrhovateľovi priznané na základe zásady úspešnosti, avšak vo veci nebolo vydané ešte právoplatné rozhodnutie, ktoré by bolo podkladom pre takéto priznanie trov právneho zastúpenia v uvádzanej výške.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu nevyjadril.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie odporcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 31. mája 2016 o 12.40 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 24. mája 2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p..

Odporca podľa obsahu odvolania namietal odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t. j. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho

vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Odvolačný súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Správne, podrobné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky odporcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Odporca v odvolaní vytýkal súdu prvého stupňa, že na predmetný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom predmetná zmluva bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka a nie je zmluvou spotrebiteľskou.

Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam odporcu odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa v tom, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka /ďalej OZ/ ako aj osobitných ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z..

V prejednávanej veci vznikol záväzok navrhovateľa zo zmluvy o úvere uzatvorenej podľa ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka a v bode 15 všeobecných podmienok sa zmluvné strany dohodli s poukazom na § 262 ods.1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Aj napriek svojej povahe výlučného obchodného záväzku je však zmluva o úvere s ohľadom na skutočnosť, že dlžník ako jedna zo strán tejto zmluvy nebol podnikateľom, zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ, preto sa na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (ust. § 52 ods. 2 OZ). Súd prvého stupňa sa v odôvodnení rozhodnutia vypořiadal s tým, prečo uzatvorenú zmluvu považoval za spotrebiteľskú zmluvu, preto odvolacia námietka odporcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia nie je dôvodná.

Zároveň nemožno akceptovať ani tvrdenie odporcu o jeho dobrej viere, s ktorou do právneho vzťahu s navrhovateľom vstupoval ohľadne toho, že navrhovateľ nie je spotrebiteľ. V úverovej zmluve bola vyčlenená časť na označenie, či sú finančné prostriedky poskytnuté na výkon zamestnania, povolania, podnikania alebo iný účel a označená časť bola na „iný účel“. Z uvedeného je teda zrejmé, že finančné prostriedky boli navrhovateľovi poskytnuté ako spotrebiteľovi. Na základe uvedeného bola teda aplikácia ustanovení ohľadne spotrebiteľských zmlúv dôvodná.

Správne súd prvého stupňa na posudzovaný prípad aplikoval ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. a posudzoval náležitosti zmluvy v súlade s predmetným zákonom. Ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy špecifikuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka). Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že predmetná zmluva neobsahovala tieto náležitosti: údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru uvedené v ust. § 9 ods. 2 písm. j/ cit. zákona,

ako aj náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 písm. f/ cit. zákona (dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) a § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona (výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia). S poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu 31.12.2012, ako súd prvého stupňa správne vyvodil, je potrebné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

Ak teda navrhovateľ plnil odporcovi sumu 1.665 Eur a v nadväznosti na posúdenie úveru ako úveru bez úrokov a bez poplatkov mal plniť iba sumu 700 Eur, plnil tak bez právneho dôvodu, vznikol na strane odporcu majetkový prospech vo výške 965 Eur, ktorý je odporca povinný navrhovateľovi vydať. Z uvedeného dôvodu sú odvolacie námietky odporcu ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci nedôvodné.

K odvolacej námietke odporcu ohľadne určenia neplatnosti zmluvnej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti a najmä k jeho tvrdeniu, že slovenské právo poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza, odvolací súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku, nad rámec ktorých uvádza nasledovné:

V posudzovanom prípade odporca poskytol navrhovateľovi úver vo výške 700 Eur, pričom dohodnutý poplatok (v celkovej výške) predstavuje sumu 680 Eur. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil ust. bodu 10 všeobecných zmluvných podmienok ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko jednak nebola individuálne dohodnutá a jednak spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - navrhovateľa. Je síce pravdou, že banky (vrátane nebankových subjektov) za poskytnutie úveru môžu dohodnúť odplatu vo forme úroku, avšak jeho výška musí byť primeraná výške úveru a dobe, na ktorú sa zmluva uzatvára. Pri schválenom úvere 700 Eur na obdobie 12 mesiacov mal navrhovateľ uhradiť odporcovi sumu 1.380 Eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje navýšenie o 97,14%. Takéto navýšenie nemožno v žiadnom prípade považovať za primerané.

Rovnako odplata za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 2/3 z poplatku 680 Eur (t. j. 453 Eur) predstavuje v percentuálnom vyjadrení 67,62%, čo nemožno považovať za odplatu primeranú, prípustnú a poživajúcu právnu ochranu. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že táto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zúčastnených strán v neprospech navrhovateľa ako spotrebiteľa najmä v tom, že bola vyžadovaná za plnenie, ktoré navrhovateľovi po materiálnej stránke nebolo dodané a nebolo v jeho záujme. Z uvedeného dôvodu odvolacia námietka odporcu ohľadne neunesenia dôkazného bremena navrhovateľom v tejto časti nie je dôvodná.

Vecne správne rozhodol súd aj o trovách konania účastníkov aplikujúc ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. v spojení s citovanými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Nakoľko súd prvého stupňa rozhodol vo veci rozsudkom, ktorým sa konanie končí, správne rozhodol aj o povinnosti nahradiť trovy konania, pretože neboli splnené podmienky na postup podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p.. Z uvedeného dôvodu je preto odvolacia námietka odporcu nedôvodná.

Aj odvolacia námietka odporcu týkajúca sa tvrdenia, že sa prvostupňový súd nevysporiadal s prekážkou litispendencie tvrdenou odporcom, nie je dôvodná.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o neexistencii prekážky litispendencie z dôvodov, ako ich veľmi podrobne a presvedčivo uviedol súd prvého stupňa. S týmito dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, konštatuje správnosť týchto dôvodov a na tomto mieste ich neopakuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny, vrátane výroku o trovách konania, potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný, preto má právo na náhradu trov odvolacieho

konania voči neúspešnému odporcovi, náhradu trov konania si však neuplatnil, ani mu žiadne trovy nevznikli, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odporca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 /§3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011/.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.